

ใบความรู้ที่ ๘ เรื่อง คำลงท้ายและคำปฏิเสธ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง สมุดมิตรภาพ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ทบทวนคำลงท้ายและคำปฏิเสธ
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

๑. คำลงท้าย คำลงท้าย เป็นคำที่ปรากฏในตำแหน่งสุดท้ายของประโยค ไม่มีความหมายเด่นชัดในตัวเอง แบ่งได้ ๒ กลุ่ม ดังนี้

๑.๑ คำลงท้ายแสดงทัศนภาวะ เป็นคำลงท้ายที่แสดงเจตนาหรือความรู้สึกด้วยการออกเสียงต่าง ๆ กัน

- เงินทอนล่ะ	- เข้ามาซี่
- พรุ่งนี้เป็นวันหยุดนะ	- เข้ามาเถอะ

๑.๒ คำลงท้ายแสดงมารยาท เป็นคำลงท้ายแสดงความสุภาพ หรือไม่สุภาพ ขณะเดียวกันอาจแสดงสถานะหรือความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดด้วย เช่น

- รถมมาแล้วค่ะ / พร้อมแล้วใช้ไหมครับ (แสดงความสุภาพ)
- จะไปไหนกันดีวะ (แสดงความไม่สุภาพ)
- วันนี้อะไรหอบมาถึงที่นี่ละยะ / ฉันทายยะ (แสดงจริตหรือการประชด)
- ครับ ผมเอง (คำลงท้ายแสดงมารยาทอาจใช้เป็นคำขานรับก็ได้)

๒. คำปฏิเสธ คำปฏิเสธ คือ คำที่ใช้บอกปฏิเสธหรือไม่ยอมรับ จำแนกเป็น ๒ ชนิดย่อย ได้แก่

๒.๑ คำปฏิเสธกริยา ได้แก่ มิ ไม่ หาไม่ และ หา...ไม่ ในบางครั้งคำปฏิเสธ “ไม่” มักปรากฏนำหน้าคำกริยา “ค่อย น่า ได้ ใคร เคย ต้อง” หากตัดคำปฏิเสธออกมักตัดคำกริยาออกเช่นกัน

- ผมมิใช่คนดีอะไร	- คนหลายคนไม่ชอบทุเรียน
- เขาเดินไม่ระวังรถ	- ฉันทไม่ชอบกินผัก

๒.๒ คำปฏิเสธข้อความ ได้แก่ หามิได้ มิได้ เปล่า มักใช้ปฏิเสธคำถาม เช่น

- ก: คุณมากับภรรยาหรือ
ข: หามิได้
ก: ถ้าอย่างนั้นคงมากับเพื่อน ๆ
ข: มิได้
ก: คุณดูท่าทางเหนื่อยนะ
ข: เปล่า

ที่มา : เรียบเรียงมาจาก “บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม ๓” กระทรวงศึกษาธิการ